

Szerzőinknek

A folyóiratunkba szánt kéziratok tartalmi és formai követelményei

Szerzők, témák, szerkesztési elvek

A Területi Statisztika szerkesztősége az eddigi szerzők megbecsülése és megtartása mellett bővíteni szeretné a folyóiratban publikálók körét. Szívesen vesszük tehát, ha az is megkeres bennünket írásával, tanulmányával (vagy annak tervével), aki eddig még nem tartozott a szerzőink közé. Ehhez nincs szükség másra, mint adatokkal alátámasztott mondanivalóra a területi statisztika vagy a területfejlesztés valamely témaköréből, továbbá a logikus kifejtés képességére. Bár olvasóink és gyakorlott szerzőink többsége tapasztalatból ismeri szerkesztési elveinket, mégis megemlítünk közülük néhányat.

Először: Folyóiratunk másutt még meg nem jelent írásokat publikál. Ezek közé számítjuk azokat a cikkeket is, amelyek harmadik fél által megrendelt/támogatott kutatások (rész)eredményeit tartalmazzák, ha az adott tartalommal még nem kerültek nyilvánosságra. A szerző felelőssége, hogy ezzel ne szegje meg a támogatási szerződést. A Területi Statisztika másodközléssel általában nem foglalkozik. Másutt publikált témával lehet ugyan jelentkezni, de csak akkor, ha a nekünk felajánlott cikk fontos új információt, vizsgálati szempontot vagy részletezést tartalmaz. Az anyagot ilyenkor kérjük átírni a Területi Statisztika profiljának, olvasótáborának és tipográfiai megoldásainak megfelelően. Az előszóban, előadás formájában közzétett információkat, tudományos eredményeket készek vagyunk közölni, mégpedig szerkesztett formában. A helyét írásos formában is megálló, szükség szerint kiegészített, dokumentált, az előbeszéd ismétléseitől mentesített cikket az előadó-szerző feladata elkészíteni. Fogadunk továbbá külföldi forrásból származó területi statisztikai, illetve a regionális tudomány körébe tartozó írásokat is, különös tekintettel az Európai Unió és más tekintélyes nemzetközi szervezetek, szomszédos országok adataira. A magyarra fordított, szükség esetén rövidített, szerkesztett anyagot az idegen nyelvű eredeti másolatával együtt kérjük megküldeni.

Másodszor: A Területi Statisztikában megjelenő írások egy része kutatói véleményeket tükröz, amelyek nem esnek szükségképpen egybe a KSH vagy a szerzők által képviselt intézmények hivatalos álláspontjával. Az alapadatok leggyakrabban a hivatalos statisztikai szolgálat adatbázisaiból származnak, ezek módszertanilag korrekt, egyértelmű kezelése a szerzők felelőssége. Viszont még a hivatalos adatokon alapuló problémafelvetések és a belőlük levont következtetések sem mindig azonosak. Így tehát folyóiratunkban helye van a szakmai vitának, s ennek szívesen biztosítunk teret, sőt ösztönözzük azt.

Harmadszor: Nagy jelentőséget tulajdonítunk az adatok könnyen olvasható, a gondolatmenetnek megfelelő logikájú, a lényegyet kiemelő elrendezésének. Kérjük figyelembe venni, hogy a számok közlésének más a funkciója a szövegben, a táblázatokban

és az ábrákon. A jó táblázat magáért beszél, mert el van látva pontos címmel, mértékegységekkel, szükség esetén jegyzetekkel, s a tanulmányon belül ez adja meg az adatokat a legpontosabban. A gyakorlott adatfelhasználó számára a táblázat kiemelkedő fontosságú. A szöveges részt nem helyes teletömni számokkal, s különösen nem szükséges az adatokat ugyanolyan pontossággal megadni, mint a táblázatban. A kevesebb, kerekítve megadott szám jobban eléri célját, az olvasó tájékoztatását, meggyőzését. Az ábrákkal nem pontos értékeket akarunk közölni, hanem sokféle viszonyt, arányt, nagyságrendet érzékeltetni. A grafikonokat és térképeket a területi elemzések sajátos és fontos részének tartjuk. Az összetett matematikai apparátussal dolgozó tanulmányok esetén fokozottan ügyelünk a közérthetőségre. Miközben támogatjuk a módszer oly módon történő leírását, hogy az kutatók által átvehető, megismételhető legyen, szeretnénk biztosítani, hogy az olvasók másik csoportja a fő gondolatmenetet és a következtetéseket értse.

Formai követelmények

Cikk írása vagy végső formába öntése előtt érdemes áttanulmányozni a Területi Statisztika 1-2 előző számát. (Ha nincs kéznél nyomtatott formában, az interneten is megtalálható.) A folyóirat átlapozása, valamint a szerkesztőség alábbi technikai elvárásainak való pontos megfelelés nagyban megkönnyíti a lapkészítők munkáját, és csökkenti a hibalehetőségeket.

A kézirat adathordozója és felszereltsége

A kéziratokat e-mailben vagy CD-n kérjük a szerkesztőségnek eljuttatni. A cikk törzsanyaga word-állomány legyen. (Ezt kísérhetik természetesen Excel vagy más háttéranyagok, amelyek a számítógépes tördelőszerkesztőnek lehetővé teszik az ábrák kezelését, ebben az esetben kérjük az ábrákat tartalmazó excel file-okat vagy az önálló képeket is mellékelni. Az adatok mentésekor tömörítést ne alkalmazzanak!) A cikkeknek tartalmazniuk kell a szerző(k) nevét, elérhetőségét (telefonszámot és – a tiszteletpéldányok megküldéséhez – postai címet is), 8-10 soros rezümét és 5-6 kulcsszót, amelyekre elektronikus katalógusban vagy adatbázisban keresni lehet. Rezümét minden tanulmányhoz kérünk. Szívesen vesszük, ha az angolul jól tudó szerzők ezen a nyelven is megadják a címet és a rezümét, de legalább a fontosabb terminus technicusokat. (Ugyanez németül csak a címre vonatkozik.) Kérjük, döntsenek saját névhasználatukról! A lapban a nevük magyarul pontosan úgy fog megjelenni, ahogy Önök a cikk fölé odaírják: Dr.-ral vagy anélkül. Az *E számunk szerzői* rovat számára nevezze meg titulusukat és a települést, ahol tevékenykednek – ha kötődnek intézményhez, akkor célszerű azt is megadni.

A könyvismertetések szerzőihez külön kéréssel fordulunk: a kéziratot kívül küldjék meg nekünk az ismertetett könyv borítójának, belső címlapjának és tartalomjegyzékének

beszkennelt állományát. Az utóbbira azért van szükség, hogy a szerkesztő a szükségszerűen tömör ismertetésnél jobban lássa át a mű szerkezetét.

A folyóirat tükrének mérete 12,7×19,1 cm. (Az élőfej e fölött helyezkedik el, azzal a szerzőnek nem kell számolnia.) A kéziratot a szerzőnek nem kell ebbe a méretbe „beszorítania”, de a táblázatok és ábrák tervezésekor figyelembe kell vennie a tükör korlátait.

A szöveg

A Területi Statisztika betűstílusa: Times New Roman. A végleges betűméretet a tördelőszerkesztő adja meg. A kéziratban 12 pontos betűket kérünk, másfeles sorközzel.

A lap az alábbi tipográfiai megoldásokat alkalmazza (egy korábbi cikkünk példáján):

KULCSÁRNÉ KISS ANITA – NAGY ERZSÉBET

Az infrastruktúra fejlődése és regionális különbségei Magyarországon

Bevezetés (A bevezetésnek nem feltétlenül kell külön címet adni, ha pedig mégis ad a szerző, az lehet ennél konkrétabb is.)

Közlekedés

Közúthálózat

Személygépkocsi-állomány

Vasúthálózat

Távközlés

Vezetékes telefon

Mobiltelefon

Lakásállomány, lakásépítések

Energiaellátás

Vezetékes vízellátás, csatornázottság

Hulladékgyűjtés

Az infrastruktúra és a gazdaság kapcsolata

Összegzés (Rövid cikk, közlemény esetén ennek nem szükséges önálló alcímet adni. Az összegzés ne a cikkben szereplő adatok vagy mondatok összeollózása legyen, hanem szintézis, következtetés.)

Folyóiratunk általában az *alcímek* kétfokozatú rendszerét alkalmazza (erre láttuk a fenti példát). Ha elkerülhetetlen, akkor ezek fölött egy szintet tudunk még kezelni, VERZÁLLAL írva. Kérjük, hogy ennél összetettebb, például számozott alcímrendszert ne tervezzenek.

A címhez, alcímhez rendelt *lábjegyzeteket* csillaggal jelöljük (ide értve a táblázatok és ábrák címét is), a táblázatokon belül betűvel, a szövegben pedig számmal indexelünk. A betűzés táblázatonként újrameződik, a számozás az egész cikkben folyamatos.

A szövegben a kiemeléseket *kurzivaljuk*. Ettől eltérő kiemelést (betűméret, r i t k í t á s, **vastagítás**) csak kivételesen fogadunk el. Kérjük, hogy a kiemeléseket visszafogottan, a valóban fontos esetekben alkalmazzák.

Az irodalomjegyzékbe csak olyan tételek kerüljenek, amelyekre a szerző a szövegben hivatkozik. Az irodalomjegyzékben csak abban az esetben rövidítsék a szerzők keresztnevét, ha a teljes név Önök előtt is ismeretlen, s ráadásul nehezen felderíthető. Magyar művekre való hivatkozás esetén mindenképpen ki kell írni a teljes nevet. Könyv esetén meg kell adni a kiadót, a várost és az évszámot (például: folyóirat hivatkozásánál: *Marton István* (2006): *Települések fejlettségének komplex statisztikai elemzése a Balaton régió példáján. Területi Statisztika*, 3.; vagy könyv hivatkozásánál: *Erdei Ferenc* (1939): *Magyar város*. Athenaeum Kiadó, Budapest). Nem ösztönözzük olyan irodalomjegyzékek megadását, amelyek a források terjedelmét és az oldalszámokat is feltüntetik. Helyszükében a szerkesztő kénytelen ezeket elhagyni.

Mind a folyamatos szövegben, mind a táblázatokban és ábrákban különböztessék meg a *rövid* és a *nagykötőjelet*. A részletes útmutató a Magyar helyesírás szabályai c. kézikönyvben található. Itt csak néhány, a szerkesztőnek gyakran feladatot adó esetet említünk meg hangsúlyosan. Folyóiratunk szakmai jellegzetessége, hogy gyakran fordulnak benne elő földrajzi nevek. Önálló vagy egyenrangú területegységek összekapcsolásakor nagykötőjelet kell használni, az egész és része viszonyban levők esetében pedig rövidet: Budapest–Záhony vasútvonal, (sőt budapest–bécsi autóút), Miskolc-Tapolca gyógyvize. Néha csak a helyismerettel rendelkező szerző tudja eldönteni, milyen viszonyban vannak az általa megnevezett helyek – nem várhatja el az olvasószekesztőtől, hogy ő oldja meg ezt a problémát. (A fentiekből nem vezethető le egyenesen, de tény, hogy 1.) A megyék nevében a kötőjel rövid. 2.) A kettős nevű kistérségeknél nagykötőjelet használunk.) A nagykötőjel a számok között is tipikusan fordul elő. Mégpedig akkor, ha a „-tól -ig” viszonyt kell kifejezni („15–64 évesek”, „2007–2013 között” stb.), valamint akkor is, ha több érték előfordulását fejezzük ki valamely szakaszon („a fajlagos mutató értéke kistérségenként változó, 8–10”). A „körülbelül” értelmében viszont rövid kötőjelet alkalmazunk („8-10 publikáció született a témáról”).

Szót kell ejteni az idegen szavak használatáról. A Területi Statisztika két irányban elkötelezett: mind a magyar nyelv tisztasága, mind az idegen nyelven gyakran használt szakkifejezések megismertetése, precíz használata iránt. A szakterületünkön gyakran előforduló, a folyóirat korábbi számaiban már bevezetett, definiált szakszavakat minden további nélkül közöljük, az újabbakat, kevésbé ismerteket pedig zárójelben vagy lábjegyzetben megmagyarázzuk. Egy kifejezés ismertségének mércéje számunkra a művelt

átlagember (általunk feltételezett) szókincese és az idegen szavak általános szótárának anyaga. Ami ezen túl van, az magyarázatot igényel.

A rövidítések nem könnyítik meg sem az olvasó, sem a szerkesztő életét. A mozaikszavak megértése gyakran a szerkesztő számára is nehézséget jelent. Valaki esetleg úgy véli: „Na és? Nem a szerkesztőnek kell értenie, hanem az olvasónak!” Mi nem így gondoljuk.

A művelt ember társadalomismeretének részét képező mozaikszavakkal nincs probléma (EU, UNESCO, BM, APEH, GDP, áfa, szja), viszont az idegen nyelvű és a magyar nyelvű, de szakmai rövidítéseket kérjük feloldani első előfordulásukkor.

A nagy kezdőbetűk használata indokolatlanul elterjedt. A Hivatal, a Vezérigazgató, az SZJA – minden, de minden nagybetűvel, amit csak tisztelünk vagy félünk, plusz az, amit angolul naggyal illik írni. A korrekcióban szerkesztőségünk óvatosan jár el. Annál is inkább, mert vannak határesetek és vannak érzékenységek is. Éppen ezért kérjük magukat a szerzőket, hogy ők is bánjanak szűkmarkúan a nagybetűkkel. Van viszont egy terület, ahol mi magunk is a nagybetűs használat mellett voltunk, s amely területen indokolt megteremteni az egységes írásmódot. Ez a 175 kistérség neve. Íme az MTA Nyelvtudományi Intézet Közönségszolgálatának 2003. november 6-án kelt írásbeli állásfoglalása ebben az ügyben: „A két önálló földrajzi név összekapcsolásával megalkotott elnevezések ügyében az a meglátásunk, hogy a két településnevet tartalmazó (pl. *Derecske–Létavértesi kistérség*) nevekben nagykötéjjel összekapcsolva mindkét településnevet nagybetűvel kell írni, mivel ez az írásmód érzékelteti a ... tagok egyenrangúságát. A nem településnévből, de szintén két földrajzi névből képzett *Abaiúj–Hegyközi kistérség* esetében a többi elnevezéssel összhangban az -i képzős változatot javasoljuk, szintén mindkét nevet nagybetűvel írva.”

A táblázatok

A táblázatokat kérjük megszámozni. A táblázatok címéből vagy fejróvatából derüljön ki, hogy az adatok melyik időpontra/időtartamra vonatkoznak. A táblázatok megszerkesztésekor számolni kell a folyóirat tükrével: mielőtt sok oszlopból állót szerkesztenénk, nézzük meg, hogy hány oszlop fért el a Területi Statisztika korábbi számaiban!

A Területi Statisztika nem rácsozza be a táblázatokat, nem alkalmaz bennük vastagított betűket, sem színezett (szürke) hátteret. Ilyen kiemeléseknek csak nagyon alapos indokkal adunk teret. Táblázaton belül a kurziválással az összegző sorokat szoktuk kiemelni.

A táblázatok helyét a szerzőnek kell meghatároznia a cikk logikája alapján. A főszöveg utáni helyet nem tartjuk ideálisnak. Mivel tördelés során a táblázatok máshová (lejjebb) kerülhetnek, a cikk szövegében hivatkozni kell a táblázatra.

Esetenként szükség lehet a háttér-információk függelékben való bemutatására. Ennek formája lehet táblázat is. A nagyméretű vagy speciális háttéranyagok az internetes változatba kerülnek. Ezekre a nyomtatott szövegben hivatkozni kell.

Az ábrák

Az ábrákat kérjük külön megszámozni. A térképeket nem számozzuk külön, hanem a diagramokkal együtt. Az ábrák főcíméből vagy alcímeiből derüljön ki, hogy az adatok melyik időpontra/időtartamra vonatkoznak. A szerkesztéskor tekintetbe kell venni a folyóirat tükrét.

A diagramok és térképek raszterezését eleve egyszínűre (feketére) kell tervezni. A színes számítógépes ábra egyszerű feketén való kinyomtatása nem elegendő, gyakran ad egymástól nehezen megkülönböztethető kategóriákat és foltos felületeket. A jó raszter külön-külön elemekből áll (pontokból, vonalakból stb.) Az intenzitást bemutató térképeken ugyanakkor ügyelni szükséges arra, hogy a kategóriák sötétedő vagy világosodó sora jól kifejezze az intenzitás változását. A diagramokon lévő feliratok betűstílusa is Times New Roman legyen, a jelmagyarázat kategóriáiban pedig nagyköjtőjelek álljanak. (A térképeken lévő feliratok általában Ariel stílusúak, a jobb olvashatóság kedvéért. Ezt elfogadjuk.) Amennyiben ezt az alkalmazott szoftver vagy más körülmény nem teszi lehetővé, a szerző erről kísérelőlevelében tájékoztassa a szerkesztőséget. A máshonnan átvett, beszkenelt ábrákat (például régi térképeket) nem tudjuk jó minőségben közölni, ami erősen rontja a cikk és az egész folyóiratszám esztétikai hatását, néha még ennél is rosszabb: olvashatatlan. A várható minőségről meggyőződhet a szerző, ha a térkép eredetijéről előzőleg fekete-fehér fénymásolatot készít.

Az ábrák ideális helyét a szerző feladata meghatározni a cikk logikája alapján. A főszöveg utáni helyet a szerkesztőség nem tartja jónak. A tördelés során az ábrák máshová (lejjebb) kerülhetnek, ezért a cikk szövegében célszerű hivatkozni az ábrára.

Az ábrák ügyében szükség lehet a szerző és a tördelőszerkesztő közvetlen együttműködésére. A tördelőszerkesztő e-mailje: agnes.kali@ksh.hu, telefonszáma: 345-6902.

Újabb szempontok

Két gyakorlati probléma – taláalomra

Az időutazás

Ugyanarra a tárgyidőszakra nézve a nyelvtani jelen idő és múlt idő váltogatása nehézkessé teszi a szöveget. Statisztikai leírásban „időt váltani” csak indokolt esetben kellene. A bemutatott adatok a legkülönbözőbb dátumokra vonatkozhatnak a téma jellege és a szerző gondolatmenete szerint, de éppen ezért a fogalmazásnak precízen alkalmazkodnia szükséges az adatok keletkezésének idejéhez. Célszerű előre meghatározni, de legalább következetesen érzékeltetni, hogy a dolgozat keretein belül mit tekintünk jelennek. Ha a legfrissebb számokkal dolgozunk, ha azok a legutóbbi adatgyűjtésből származnak, különösen, ha ideiek, akkor nyugodtan használhatjuk a jelen időt. A korábbi állapotokról viszont írjunk múlt időben! Érthető a szerzői szándék: a létige múlt idejű alakját, a volt-ot akarja elkerülni, hogy ne legyen szóismétlés. Használjunk más igéket is, váltogassuk azok múlt idejű alakjával a volt-ot! A jelen idő használata még akkor helyénvaló, ha olyan, a közelmúltban regisztrált állapotot írunk le, amely fennáll a cikk írásakor is, s ez adatok nélkül is elfogadható.

A jelen idő egyértelmű meghatározására látunk példát egy 2005-ös cikkünkben: „A vizsgálat további részében a TEKI és a CÉDA 2002-es és 2003-as felhasználásával foglalkozunk.” Itt tehát a jelen: a vizsgálat ideje. Ha a cikk megírásáig el is telt 2-3 év, a vizsgálat tárgyáról újabb mérések nincsenek, így a jelen idő használata egyszerű és egyértelmű. A szerzőnek mégis problémát okozott a nyelvtani idő, mert a kiválasztott jelennél régebbi állapotra is utalnia kellett: „A településeken az állagmegőrzésre fordított összegek teszik ki a legnagyobb hányadot. A települések 64%-a a 2002-ben és 2003-ban elnyert források több mint 75%-át állagmegőrzésre fordította. Aminek az elemzése több szempontból is lehetséges: egyrészt léteznek (léteztek) még olyan területek, amelyek nem rendelkeztek szilárd útburkolattal.”

Az ideális olvasó

Ő olyan ember, aki ugyanabban a körben forog, amelyben a szerző, ugyanazok a problémák foglalkoztatják, ugyanazt a szaknyelvet ismeri, pont azt az idegen nyelvet (az angolt) beszéli, ugyanúgy rövidíti a hosszú kifejezéseket, és hosszítja azokat, amelyeket a laikusok röviden mondanak – csak épp a szerző adataira vár. De a folyóiratot nem csupán az ideális olvasó forgatja. Ezért tehát szerkesztőként arra törekszünk, hogy az ideális olvasó helyett a reálshoz címezzük és mérjük szövegünket. Nagyon jó, ha ezt nem a szerző helyett és nem utólag kell megtennünk.

Az alábbi egyszerű példa olyan helyzetet mutat be, amikor a cikk magját képező fogalom mást jelent a szakmában, és mást a köznyelvben. Ez az a tipikus eset, amikor a szerzőnek különbséget kell tennie a két jelentés között. Legyen szó egy *agglomerációról*! Egyértelművé kell tenni, hogy az a nagyvárosból és a környező települések meghatározott gyűrűjéből áll. A reális olvasó eredetileg nem biztos, hogy így gondolja, és biztos, hogy nem így szokta mondani. Ehelyett azt mondja, hogy „a fővárosból sokan kiköltöztek az agglomerációba”. A köznapis szemlélet szerint ugyanis az agglomeráció az, ami a központvárost körülveszi. A szakszerű megvilágításhoz nem elegendő, ha a szerző rámutat: az agglomeráció népessége X fő, *ezen belül* a nagyvárosé pedig Y fő. Azért nem elegendő, mert a központ lakossága akkor is a gyűrűn belül él, ha történetesen a központ nem része az agglomerációnak. (De hát része! Csak ennyiből nem derül ki.)

Érdemes precízen használni a *régió* fogalmát is, amely jelző alkalmazása nélkül eleve pontatlan egy olyan szakmai közegben, ahol léteznek NUTS 0, NUTS 1 és NUTS 2 szintű területegységek, valamint idegenforgalmi régiók, hogy az egyéb fejlesztési vagy a szerző által kialakított régiókról ne is beszéljünk. Ha pedig – a régiók Európájára tekintettel – a fordításokra is gondolunk, megfigyelhető, hogy a tagországok nyelvein a legkülönbözőbb szinteken bukkan fel a régió szó, még a kistérségekre vonatkozóan is (finnül: ekonomiska regioner).

Könyvismertetés, cikkismertetés

Új címadás

Nem saját találmányunk, hanem az egyik lehetséges címadási mód, amit 2008 elejétől a Területi Statisztikában is alkalmazunk: *a recenziók címe nem azonos* a bemutatott mű (szerzőnévvel nehezített) címével, hanem a recenzens meglátására és fantáziájára van bízva. A haszon többszörös: jobban felkelti az érdeklődést, ráirányítja a figyelmet a mű valamely sajátosságára, s ráadásul jobban mutat a recenzens publikációs jegyzékében. Az egyedüli hátrány, hogy a bemutatott mű címét és megjelenési adatait az ismertetés elején lehet megtalálni. Az a kérésünk, hogy szerzőink adjanak ilyen címet könyv- és cikkismertetőiknek!

Idegen nyelvű művek bemutatása

Idegen nyelvű könyv bemutatása esetén a recenzens feladata egyrészt ugyanaz, mint a magyar nyelvű mű bemutatójáé, másrészt persze több, mert az olvasottakat lefordítva, magyarul kell interpretálnia. A cikkismertetés más műfaj, itt lehetőség van teljesebb bemutatásra, kisebb arányú tömörítésre. Tömörítés persze így is szükséges, hiszen a recenzió nem azonos a mű fordításban való megjelentetésével. Tehát a szó szerinti, apró részletekbe belemenő fordítást el kell kerülni. Az alábbi táblázattal szeretnénk segíteni

szerzőinket néhány, a fordítással, idegenszó-használattal kapcsolatos probléma megoldásában, s e megoldások egységesítésében.

Jelenség	Az eredeti nyelve	
	magyar	idegen
Szó szerinti idézés	idézőjelben	nem feltétlenül idézőjelben
Idegen kifejezés megadása zárójelben	ritkábban, mint a bemutatott műben (végső eset)	ha az azonosítást, visszakeresést segíti, akkor bátran (akár angolul is, ha az eredeti nyelv nem angol)
A cím közlése	magyarul, az ismertetés végén	a recenzió elején magyarul, a végén (zárójelben) az eredeti nyelven
A magyarra nem fordítható kifejezések (nevek, tájegységek, közigazgatási egységek) használata	ahogy a bemutatott mű szerzője megoldotta, vagy további magyarázattal, például lábjegyzettel ellátva	ha a tükörfordítás félrevezető lehet, meg kell adni az eredeti kifejezést is, ha pedig nincs magyar megoldás, akkor indokolt az eredetit használni
Földrajzi nevek, helységnevek	ahogy a bemutatandó mű szerzője használja (bírálat esetén lehet más javaslatot tenni)	ha van magyar földrajzi név, akkor célszerű azt használni

Dr. Tóth Géza
felelős szerkesztő
geza.toth@ksh.hu